

ഇപ്പോൾ വേണ്ടും വേയിനും സമാപ്തമാക്കൂ

ബാപ്ദാദ ഇന്ന് വിശേഷിച്ച് കുട്ടികളുടെ ഇഷ്ടവും സ്നേഹവും കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ് -നോക്കൂ എത്ര ഇഷ്ടത്തോടുകൂടിയാണ് ഈയാംപാറ്റകൾക്കു സമാനം ദീപത്തിലേക്കു പറന്നുവന്നിരിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദക്കും മിലനം ആഘോഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സാകാര സഭയിലേക്കു വരേണ്ടി വരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗത കണ്ട് ബാപ്ദാദ അറിയുന്നു യഥാശക്തി ഓരോരുത്തരും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ സങ്കല്പമെടുത്ത് നടക്കുകയാണ്. സങ്കല്പം ഒന്നാണ് ലക്ഷ്യവും ഒന്നാണ് വഴികാട്ടിയും ഒന്നാണ് ശ്രമത്തും ഒന്നാണ് എന്നിട്ടും നമ്പർവാർ ആകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? മാർഗ്ഗം സഹജമാണ് കൂടാതെ വർത്തമാന സ്വരൂപം സഹയോഗിയുടേതാണ് എന്നിട്ടും വേഗതയിൽ അന്തരം എന്തുകൊണ്ട്? ഒരാൾ നമ്പർവാർ ആണെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ പതിനാറായിരത്തിന്റെ മാലയിലെ അവസാനത്തെ മുത്താണ്. രണ്ടു പേരുടെയും പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സമയവും കൂട്ടുകെട്ടും ഒന്നാണ്. ഫസ്റ്റായ ആളിനും ലാസ്റ്റായ ആളിനും പഠന സ്ഥാനവും ഒന്നാണ്, ടീച്ചറും ഒന്നാണ്, പഠിപ്പും ഒന്നാണ്, ഫസ്റ്റായ ആളിനു സ്പെഷ്യൽ ട്യൂഷനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ അന്തരം? ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? സംഗമയുഗത്തിൽ ടൈറ്റിലുകളും ധാരാളമുണ്ട് -ഫസ്റ്റിനും ലാസ്റ്റിനും ടൈറ്റിലുകൾ ഒന്നാണ് -മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ, മാസ്റ്റർ നോളേജ്ഹുൾ, ത്രികാലദർശി, മാസ്റ്റർ ജാനിജാനൻഹാർ എന്നിട്ടും ലാസ്റ്റായതെന്തുകൊണ്ട്? കുലവും ഒന്നാണ് ബ്രാഹ്മണകുലം, വംശവും ഒരു ബ്രഹ്മാവിന്റേതു തന്നെ, കർത്തവ്യവും ഒന്നു തന്നെ വിശ്വമംഗളകാര്യം എന്നിട്ടും ഇത്ര അന്തരം എന്തുകൊണ്ട്? പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്ത് ഓരോരുത്തർക്കും പരിധിയില്ലാത്തതാണ് അതായത് മുക്തി ജീവന്മുക്തിയുടെ അധികാരം എല്ലാവർക്കും സമാനമാണ് എന്നിട്ടും ഇത്ര അന്തരം എന്തുകൊണ്ട്? കാരമെന്തായിരിക്കും?

ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും പുരുഷാർത്ഥം കണ്ട് മുഖ്യ രണ്ടു കാരണങ്ങൾ കാണുകയാണ് -ഒന്ന് വേസ്റ്റ് അതായത് പാഴാക്കി കളയുക രണ്ട് വേയിറ്റ് അതായത് ഭാരം വർദ്ധിക്കുക. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ശാരീരിക അസുഖങ്ങളുടെ മുഖ്യ കാരണം വേയിറ്റ് കൂടുന്നതാണെന്നും, സർവ്വ രോഗങ്ങളുടെയും നിവാരണം വേയിറ്റ് കുറയ്ക്കുന്നതാണെന്നും പറയുന്നുവോ അതുപോലെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ലാസ്റ്റും ഫസ്റ്റുമാകുന്നതിന്റെ കാരണം വെയിറ്റാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം കാരണം ആട്ടോമാറ്റിക്കലി അസുഖങ്ങൾ ഉത്പന്നമാകുന്നു അതുപോലെ ആത്മാവിലെ ഭാരം കാരണം ആത്മീക രോഗങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായും ഉത്പന്നമാകുന്നു. ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമായി ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മോശമായ പഴകിയ വസ്തുക്കളാണെന്നു പറയുന്നു, അതുപോലെ ഇവിടെയും ചിന്തിച്ചു കൂടാൻ പാടില്ലാത്ത അതായത് ഭക്ഷിക്കുവാൻ യോഗ്യമല്ലാത്ത പഴകിയ സാധനം അതായത് കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിയിലൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നു അഥവാ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും കുറവുകളും അവഗുണങ്ങളും സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്നതിനെ പഴകിയ മോശമായ വസ്തു എന്നു പറയാം. ചുടോടെയുള്ള ഒരു സാധനം കഴിക്കുവാൻ നല്ലതായി തോന്നും, അത് ആകർഷിക്കും, ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിലും അല്പം കഴിച്ചു പോകും. എത്ര മാത്രം ആകർഷിക്കുന്ന വസ്തുവാനോ അത്രയും നഷ്ടമുണ്ടാകും. ഇവിടെ ആകർഷണ വസ്തു ഒരാൾ മറ്റൊരാളിലൂടെ വ്യർത്ഥം കേൾക്കുകയും കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുന്ന രൂപമാണ് അതിനുള്ളത് പക്ഷെ അതിന്റെ റിസൾട്ട് പരസ്പരമുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിന്റെ ദൃഷ്ടിയാണ്. മനോരഞ്ജനമാണെന്ന് വിചാരിക്കും പക്ഷെ അനേകരുടെ മനസ്സിനെ ശത്രുവാക്കും. അപ്പോൾ പുറമേയുള്ള രൂപം ആകർഷണീയമാണെങ്കിലും അതിന്റെ റിസൾട്ട് വീഴ്ചയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ധാരണ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ വെയിറ്റ് വർദ്ധിക്കുന്നു. ശരീരത്തിനു ഭാരം കൂടിയാൽ ഓടുവാനോ കയറ്റം കയറുവാനോ സാധിക്കാത്തതു പോലെ ഇവിടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ തീവ്രഗതി പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഓരോ ചുവടിലും കയറുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. ഭാരം കൂടിയവർക്കു എല്ലാ സ്ഥലത്തും സെറ്റായിട്ടിരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഭാരം കൂടിയവർക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒന്നുകിൽ കിതച്ചു നിൽക്കേണ്ടി വരും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ ആശ്രയമായി വേണ്ടി വരും. ഇപ്രകാരം പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ പോകപോകേ ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നു അതായത് വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് വശപ്പെട്ട് അതിനെ മറികടന്നു പോകുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനെ ആശ്രയമായി പിടിച്ച് നടക്കുന്നു. അഥവാ അല്പമെങ്കിലും മറ്റാത്താക്കളുടെ ആശ്രയം അതായത് സഹയോഗം ലഭിച്ചില്ലയെങ്കിൽ അവർക്കു നടക്കുവാൻ തന്നെ സാധിക്കില്ല. ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ച് അവർ പറയും സഹയോഗം കിട്ടിയെങ്കിൽ മുന്നോട്ട് പോകാമെന്ന്, അവസരം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോവുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മുന്നോട്ട് പോകാം, എന്തുകൊണ്ടെ

ന്നാൽ ഭാരം കൂടുതൽ കാരണം മറ്റൊരു ആശ്രയത്തിലൂടെ തന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് പരയുന്നു വേയിറ്റ് കുറയ്ക്കുക. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗം - ശാരീരിക ഭാരക്കുറവിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഏതുപോലെ എക്സർസൈസ് ആണോ അതുപോലെ ആത്മീക എക്സർസൈസായ യോഗാ ഭ്യാസത്തിലൂടെ ഇപ്പോളിപ്പോൾ കർമ്മയോഗി അതായത് സാകാര രൂപധാരിയായി മാറി സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുക, ഇപ്പോളിപ്പോൾ ആകാരി ഫരിസ്ഥയായി മാറി ആകാരി വതനവാസി അവിടുത്ത രൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുക, ഇപ്പോളിപ്പോൾ നിരാകാരി മൂലവതനവാസിയിൽ അനുഭവം ചെയ്യുക, ഇപ്പോളിപ്പോൾ തന്റെ രാജ്യമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വൈകുണ്ഠവാസിയിൽ മാറി ദേവത രൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരം ബുദ്ധിയുടെ എക്സർസൈസ് ചെയ്യുമെങ്കിൽ സദാ ഭാരരഹിതരായിരിക്കും. ഭാരം ഇല്ലാതായിക്കൊള്ളും. പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഗതി തീവ്രമായിക്കൊള്ളും. മറ്റൊരാളെ ആശ്രയിക്കേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല. സദാ ബാബയുടെ ആശ്രയത്തിൽ അതായത് ചരത്രമായാക്കു താഴെ എന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. ഓടുന്നതിനു പകരം ഹൈ ജമ്പ് ചാടുന്നവരായി മാറും. അപ്പോൾ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്ന് എക്സർസൈസ് സാൻ രണ്ടാമത്തേത് ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിലുള്ള പഥ്യം പാലിക്കലാണ്. ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് അശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അതായത് ധാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ പഥ്യം പാലിക്കുക. കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ട ചീഞ്ഞുപോയ വസ്തുക്കളും ചുടോടെയുള്ള വസ്തുക്കളും സേവിക്കാതിരിക്കുക. മറ്റൊന്ന് വേസ്റ്റാക്കാതിരിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടാണ് വേസ്റ്റാക്കുന്നത്? ഒരു വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ മൂല്യം മനസ്സിലാക്കി ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും വേസ്റ്റ് എന്നു പറയും. ബാബയിലൂടെ ഈ സമയത്ത് സംഗമയുഗത്തിന്റെ ഖജനാവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗമയുഗത്തിലെ ഓരോ സെക്കന്റും അനേക കോടികളുടെ മൂല്യമുണ്ട്. സ്വയത്തെ പ്രതിയും സർവ്വരേ പ്രതിയും ഓരോ സെക്കന്റും കോടികളുടെ മൂല്യമുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഉപയോഗിച്ചില്ല, അത് വേസ്റ്റായി കാരണം എത്ര മൂല്യമുണ്ടോ അത്രയും സമ്പാദ്യമായില്ല. മറ്റുള്ളവരെ പ്രതിദാനവും ചെയ്തില്ല അപ്പോൾ വേസ്റ്റായി എന്നല്ലേ പറയുക. പാപമൊന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ, തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കണ്ട, സമയത്തിന്റെ ലാഭമെടുക്കാതിരിക്കുക പാഴാക്കലാണ്. ലഭിച്ച വരദാനങ്ങളെ സ്വയം പ്രാപ്തമാക്കിയതുമില്ല മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രാപ്തമാക്കി കൊടുത്തുമില്ല -ഇതിനെ വേസ്റ്റ് അതായത് വ്യർത്ഥം എന്നു പറയും. ഇപ്രകാരം സങ്കല്പം ഒരു ഖജനാവാണ്, ജ്ഞാനം ഒരു ഖജനാവാണ്, സ്ഥൂല ധനം ഈശ്വരാർത്ഥം സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഓരോ പൈസയും ഒരു രത്ന സമാനം മൂല്യമുള്ളതായി മാറുന്നു. ഈ ഖജനാവുകളെയെല്ലാം സ്വയത്തെ പ്രതിയും സേവനത്തെ പ്രതിയും കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ വ്യർത്ഥമായി പോകും. ഓരോ സെക്കന്റും സ്വമംഗളത്തെപ്രതിയും വിശ്വമംഗളത്തെ പ്രതിയുമായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം സർവ്വ ഖജനാവുകളും എന്തിനുവേണ്ടിയാണോ ബാബ തന്നെ അതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക. പല കുട്ടികളും പറയുന്നത് നല്ലതും ചെയ്തില്ല മോശവും ചെയ്തില്ല എന്നാണ്, അപ്പോൾ ഏത് അകൗണ്ടിലേക്കാണ് പോയത്? മൂല്യം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും വേസ്റ്റ് എന്നാണ് പറയുക. ഇതുമൂലം പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗതതീവ്രമാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, മാത്രമല്ല ഈ കാരണത്താൽ നമ്പർവാർ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്പർവാർ ആകുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ - വേയിറ്റും വേസ്റ്റും. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ ഇപ്പോൾ സമാപ്തമാക്കുമെങ്കിൽ ഫസ്റ്റ് ഡിവിഷനിൽ വരും. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ വേയിറ്റുള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ വേയിറ്റ് (കാത്തിരിക്കുക) ചെയ്യേണ്ടി വരും. രണ്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിലെ വരുവാൻ സാധിക്കുക. വേയിറ്റ് ചെയ്യുന്നതാണോ ഇഷ്ടം അതോ സീറ്റ് നേടുന്നതാണോ ഇഷ്ടം. ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്, ഡബിൾ ലൈറ്റായി തീരൂ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ ഫരിസ്ഥാ സമാനം ഭാരരഹിതരായിരിക്കുന്ന, ഓരോ ഖജനാവും സ്വയത്തെപ്രതിയും സർവ്വരേ പ്രതിയും കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സദാ ബാബയെന്ന ആശ്രയത്തെ അനുഭവിച്ചറിയുന്ന സഹായോഗി ജീവിതം സ്വന്തമാക്കിയ തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥി കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്റ്റയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ദീദീ ദാദിമാരോടൊപ്പം- മഹാരഥി എന്നാലർത്ഥം വേയിറ്റ്ലൈസ്റ്റ് - അങ്ങനെയുള്ള മഹാരഥികൾ സദാ പറക്കുന്ന മാലാഖക്കു സമാനം കാണപ്പെടും. ഇവർ ജ്ഞാന മാലാഖമാരാണ്, ജ്ഞാന വിജ്ഞാനത്തിന്റെ രണ്ടു ചിറകുകൾ ഉള്ള മാലാഖമാരുടെ സ്ഥാനമായ സ്വർഗ്ഗം ഏതാണ്? ഹൃദയ സിംഹാസനം. ഏറ്റവും വലുതിലും വലുത് ഈ ഹൃദയസിംഹാസനമാണ്. അപ്പോൾ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥർ എന്നാലർത്ഥം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാർ. സദാ ഇരിപ്പിടമിതാണ്. ഇവിടെ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറങ്ങുന്നില്ല. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും താഴെ ഇറങ്ങുക എന്നാലർത്ഥം ബാബയുടെ സന്തുഖത്തിൽ നിന്നും അകന്നു പോവുക എന്നാണ്. ഏതുപോലെ ബാബ സദാ കുട്ടികളുടെ സന്തുഖത്തിലാണോ അതുപോലെ കുട്ടികളും ബാബയുടെ സന്തുഖത്തിലാണ്. ബാബയുടെ സന്തുഖത്തിലിരിക്കുന്നവർ ആരാണ്? കുട്ടികൾ. ഭക്തർ അകന്നിരിക്കും. കുട്ടികൾ സദാ സന്തുഖത്തിലായിരിക്കും. അവരെ പറയാം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാരെന്ന്. മാലാഖ

മാർക്കും സംഘടനയുണ്ട്. കൂട്ടം ചേർന്ന് പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്ത് പറന്നെത്തുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കും. അതിനു യാതൊരു ആധാരത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാർക്ക് എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ എവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവിടെ പറക്കുവാൻ സാധിക്കും - അവരെ പറയാം മഹാരഥികൾ. മഹാരഥികളുടെ അവസ്ഥ കാണിക്കുന്ന ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളുണ്ട്, ഓരോ ഗോപികയുടെ കൂടെ ഗോപീവല്ലഭനെ കാണിക്കുന്ന ചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഓരോ ഗോപികയുടെയും നാവിൽ നിന്നും വന്നതിതാണ് എന്റെ ഗോപീവല്ലഭൻ. സദാ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഈ ചിത്രം സ്ഥിതിയുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ്. ഒരാൾ മറ്റൊരാളിൽ നിന്നും അകന്നല്ല ഇരിക്കുന്നത്, സദാ കൂടെയാണ്. ബാബയിൽ ഓരോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണമായ അധികാരമുണ്ട്. ബാബയെ സദാകാലത്തേക്ക് തന്റെ കൂട്ടുകാരനാക്കി മാറ്റിയ അധികാരികളുടെ ചിത്രമാണിത്. ഇത് മഹാരഥികളുടെ സ്ഥിതിയുടെ ചിത്രമാണ്. മഹാരഥി എന്നാലർത്ഥം സദാ കൂടെ കഴിയുന്നവർ. കൂട്ടുകെട്ട് നിറവേറ്റുന്ന ചിത്രമാണ് - മഹാരഥികളെ കൂടാതെയുള്ള മറ്റ് ആത്മാക്കൾ ചിലപ്പോൾ സന്തുലത്തും ചിലപ്പോൾ അകന്നും കഴിയുന്നു. സദാ കൂടെ എന്ന അനുഭവം അവർക്കുണ്ടാവില്ല. കൂട്ടുകെട്ട് വിട്ടുപോവുകയും പിന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും അതുകൊണ്ട് ഈ ഓർമ്മചിഹ്നം അവരുടേതെന്നു പറയാനാവില്ല. ശരി.

മഹാരഥികൾ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ വളരെ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ള പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ - സങ്കല്പിച്ചു നടന്നു - ഇതിനെയാണ് ശുദ്ധമായത് എന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള പുതിയ മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കു അതിൽ സാധന കുറവും സിദ്ധി കൂടുതലുമായിരിക്കണം. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് സയൻസിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ പ്രയാസം കുറയ്ക്കുന്നതും കാര്യത്തിൽ സഫലത കൂടുതൽ നൽകുന്നതുമാണ്. അതുപോലെ പുരുഷാർത്ഥത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള സഹജ സാധനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കു, ഏതുപോലെ സയൻസിന്റെ സാധനങ്ങൾ സെക്കന്ററിൽ വിധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതുപോലെ സയൻസിന്റെ സാധനവും സെക്കന്ററിൽ വിധി പ്രാപ്തമാക്കണം. ബാബ അറിവ് നൽകുന്നു എന്നാൽ ഏതുപോലെ സയൻസ് ലാബുകളിൽ എല്ലാ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും പ്രാക്ടിക്കലാക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്, പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വന്ന സാധനം എന്നാലർത്ഥം അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടു വന്ന സാധനം - അതിൽ നിന്നും സഹജമായ ഏതെങ്കിലും കേൾപ്പിക്കു അതിൽ പരിശ്രമം കുറവും അനുഭവം കൂടുതലുമായിരിക്കണം. നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിനനുസരിച്ച് നാലുഭാഗത്തുമുള്ള ദുർബ്ബല ആത്മാക്കളുടെ വാർത്തകൾക്കനുസരിച്ച് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാധനം കൊണ്ടുവരു. അസുഖത്തിനനുസരിച്ചാണ് മരുന്ന് കൊടുക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നാലുഭാഗത്തു നിന്നുമുള്ള വാർത്തകൾക്കനുസരിച്ച് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാധനം കൊണ്ടുവരു അത് പിന്നെ പ്രാക്ടിക്കലാക്കി കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. മഹാരഥികൾ അങ്ങനെയുള്ള പുതിയൊരു സാധനം കണ്ടുപിടിക്കണം. റിസർച്ച് ഗ്രൂപ്പ് എന്നു വിളിക്കാവുന്ന ഒരു ഗ്രൂപ്പുണ്ടായിരിക്കണം, മനസ്സി ലായോ മഹാരഥികൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്, പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമായി തീരും.

ഏതുപോലെ ആദ്യകാലത്ത് മൗനവ്രതം വച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും ഫ്രീയായി, സമയം മിച്ചമായി - അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാധനം കൊണ്ടു വരു അതിലൂടെ എല്ലാവരുടെയും സമയം ലാഭിക്കപ്പെടണം. മനസ്സിന്റെ മൗനം പാലിക്കണം, വ്യർത്ഥ സങ്കല്പം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ഇത് മനസ്സിന്റെ മൗനമാണ് അല്ലേ. നാവിൽ നിന്നും ശബ്ദം വരുന്നതു പോലെ മനസ്സിൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ വരാതിരിക്കുന്നതാണ് - മനസ്സിന്റെ മൗനം. അപ്പോൾ വ്യർത്ഥം സമാപ്തമാകും. സമയം ലാഭിക്കപ്പെടും, അവിടെ സേവനം ആരംഭിക്കും. മനസ്സിന്റെ മൗനത്തിലൂടെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തും. ആരംഭകാലത്ത് മൗനത്തിലൂടെ പുതിയ കാഴ്ചകൾ പുറത്തേക്ക് വന്നു അതുപോലെ മനസ്സിന്റെ മൗനത്തിലൂടെ പുതിയ കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടാകണം. അപ്പോൾ ആരാദ്യം നിമിത്തമാകും? മഹാരഥി ഗ്രൂപ്പ്. ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുക്തികളെ പ്രയോഗ രൂപത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. ആ രൂപരേഖ എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കില്ല. വർണ്ണിക്കാനറിയാം എന്നാൽ അതിലൂടെ സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുക, അങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കുവാൻ അറിയില്ല അതുകൊണ്ടാണ് യോഗവും ചേർക്കുവാനാവാത്തത്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കു -അതിലൂടെ സഹജമായി വിധി പ്രാപ്തമാകണം. ശരി.

വരദാനം - പിടക്കുന്ന, യാചക, ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ദാഹമകറ്റി കൊടുക്കുന്ന സർവ്വ വജനാവുകളാൽ സമ്പന്നരായി ഭവിക്കട്ടെ

ഏതുപോലെ കടലിന്റെ അലകളിൽ മുങ്ങിത്താഴുന്ന ഒരാളാവാൻ ഒരു കച്ചിതുരുമ്പ് അന്വേഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ദുഃഖത്തിന്റെ ഒരു വന്നോട്ടെ പിന്നെ നോക്കു അനേകർ സുഖ ശാന്തിയുടെ യാചക ആത്മാ

ക്കളായി പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു മുന്നിലേക്കു വരും. അങ്ങനെയുള്ള ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ ദാഹമകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി അതീന്ദ്രീയസുഖത്താലും സർവ്വശക്തികളാലും സർവ്വഖജനാവുകളാലും നിറവുള്ളവരാകൂ. സർവ്വ ഖജനാവുകളും അത്രയും നിറയണം - തന്റെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുകയും വേണം, അന്യ ആത്മാക്കളെ സമ്പന്നമാക്കുകയും വേണം.

സ്റ്റോഗൻ- മംഗളഭാവനയോടെ ശിക്ഷണങ്ങൾ കൊടുക്കു എങ്കിൽ ആ ശിക്ഷണങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ തറക്കും.